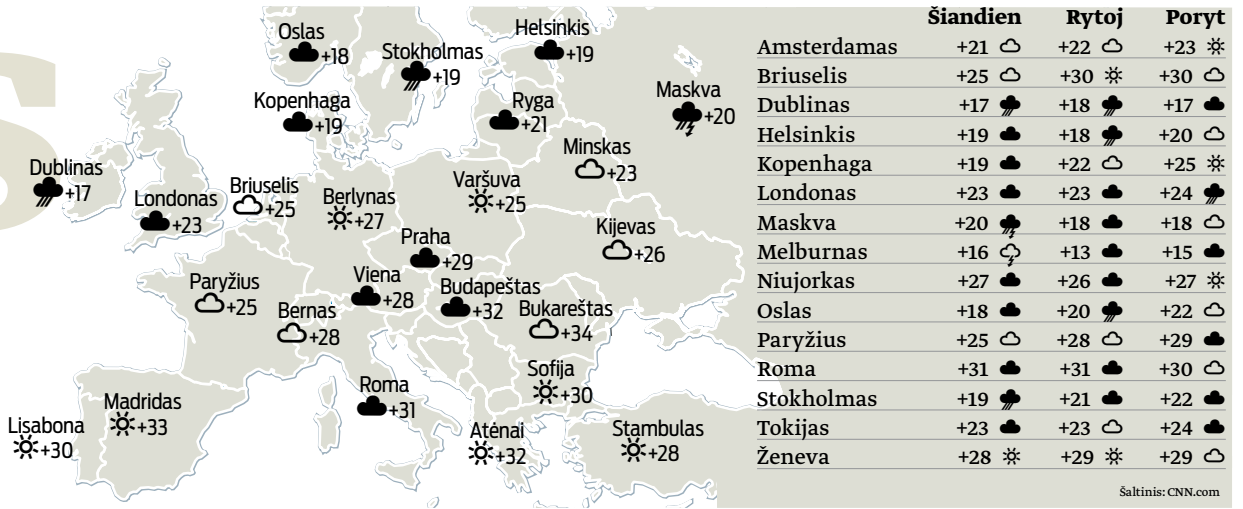


	Šiandien	Rytoj	Poryt
Vilnius	+21 ☁	+19 ☁	+23 ☀
Kaunas	+22 ☁	+19 ☁	+22 ☁
Klaipėda	+20 ☁	+22 ☁	+23 ☁

* Giedra
☁ Pragydruliai
☁ Debesuota
☀ Šmalkus lietus
☁ Lietus su perkūnija
☁ Trumpas lietus su perkūnija



Saltinis: CNN.com

Pirmadienis

2008 birželio 30 d. Nr. 121 (2773)

VERSLO ŽINIOS

vz.lt

Skaitomiausi
(2008 06 27)

1. "Google" spustelėjo Lietuvą
2. Išrinktas "Vadovo automobilis 2008"
3. Krizę pasitinka žaisdami kaladėlėmis

Rytoj

► Nekilnojamas turtas

UAB „Art&Go Investment“ Klaipėdos rajone plėtojamas „Radailių Nevelus“ projektas užstrigo, tačiau ambicingi planai nepamiršti.



VŽ leidiniai

- 07 10 Gėrimai
- 07 31 Verslo klasė
- 08 13 Seminarų gidas

Tikslas – dar viena lietuviška viršukalnė

Paskutinis puslapis Klubas savo vėliavą neš į akinančios tamsos kalnus

INGA RAZMAITĖ
inga.razmaite@verslozinios.lt

Aukščiausia bevardė viršūnė, kurią pirmieji įveikė lietuviai – tokį tikslą 50 metų jubiliejaus proga ketina įgyvendinti Vilniaus universiteto žygeivių klubas. Šią savaitę prasideda mėnesį trukianti ekspedicija.

„Nutarėme atšvesti žygeiviškai, bet norėjome kitokios ekspedicijos, nei paprastai rengiame. Ėmiau ieškoti įdomaus, mažai išvaikščiooto regiono, kur galima nukeliauti už padorią kainą. Toks kaip tik yra Kunluno kalnų regionas Kinijos vakarinėje dalyje. Ilgą laiką čia buvo draudžiama laiptoti, mat greta Kinijos siena su Pakistanu, Afganistanu, Tadžikistanu. Žodžiu, buvęs Kinijos ir Sovietų sąjungos pasienis“, – pasakoja Šarūnas Zigmantas, ekspedicijos vadovas. Jo komanda ketina įkopti į 6.849 m aukščio viršukalnę, kur iki šiol niekas nėra buvęs, ir pirmakopių teise ją pavadinti klubo vardu. Kol kas aukščiausia lietuvišku vardu pavadinta viršūnė yra Pietvakarių Pamyre dunksanti „Lietuva“ (6.080 m), į ją lietuvių alpinistai įkopė dar 1964 m.

Ponas Zigmantas teigia, kad ekspedicijos variklis ne vien ambicingas planas pagerinti šalies alpinistų rezultatus ir atgaivinti senas tradicijas. „Labai vilioja ištyrinėti naujus kalnynus, perėjas, nupaveiksluoti tai, ko niekas anksčiau neužfiksavo“, – sako pašnekovas.

Anot jo, Kunlunas išliko mažai ištirtas iki šių dienų. Tai liudija faktas, kad į aukščiausią regiono viršūnę „Kongur Tagh“ pirmą kartą įkopta tik 1981 m., o geografai iki šiol nesusitaria dėl tikslaus jos aukščio (7.720 m ar 7.650 m). Regione vis dar daug itin aukštų (per 6.000 m) žmogaus kojos neliestų viršūnių, mat čia retai užklysdavo alpinistų ekspedicijos. Kunluno šiaurėje plyti didžiulė Gobio



► VILNIAUS UNIVERSITETO žygeivių klubas pasiryžęs dar vieną pasaulio viršukalnę pavadinti lietuvišku vardu. BLOOMBERG NUOTR.

dykuma, iš pietų – sunkiai praeinama Tibeto plynaukštė, beveik 3.000 km ilgio kalnų grandinė kerta vos keli keliai, vingiuojantys per 5.000 m aukščio perėjas. Vietinė kalba „kunlun“ reiškia „akinančios tamsos kalnai“.

Nuo nulio

Ekspedicijos vadovas teigia, kad laiptoti į nepažintą viršūnę reikia subręsti, nes tai sunkus išbandymas. Tie, kurie lipa pirmieji, neturi nei detalaus maršruto žemėlapiu, nei aprašymų, sunku numatyti ir tiksliai įvertinti, kiek laiko reikės viršūnei pasiekti. Pirmakopiai patys turi ieškoti patogiausio ir saugiausio kelio, įvertinti

lavinių pavojų ir teisingai numatyti žygio taktiką. Kalnuose žygeiviai numatę praleisti 20 dienų. Porą savaitių žvalgysis bevardėse perėjose 5.000 m aukštyje ir savaitę pasiliks viršūnės „šturmui“.

„Dvi savaites turėsime adaptuotis prie sąlygų, negalime iš karto kopti aukščiau. Deguonies kiekis yra daugiau nei pusė mažesnis. Jei, pavyzdžiui, šiandien mane užmestų net ir į 5.000 m aukštį, tai po paros, įtariu, būčiau negyvas. Ir taip bus mažokai laiko priprasti, nes kopti pradėsime nuo 4.300 m. Patys kalnai labai aukšti. Beveik visą laiką būsime virš Europos“, – aiškina p. Zigmantas. Ekspedicijos komandą sudaro

9 patyrę žygeiviai.

Vienintelis žygeivių ryšys su civilizacija – palydovinis telefonas. Beje, naujienų portale *alfa.lt* bus galima stebėti, kaip mūsų alpinistams sekasi ekspedicija. Jie ketina kasdien pildyti specialiai sukurta dienoraštį – balso žinutėmis, trumpais elektroniniais laiškeliais, nuotraukomis. Ponas Zigmantas teigia, kad prireikus pagalbos ją išsikviesti taip pat galės palydoviniu telefonu. „Būsime palyginti arti civilizacijos – aišku, tai santykinis šio regiono apibūdinimas. Susitarėme su vienu kinu, kad, jeigu ką, jis padės organizuoti pagalbą. Šiaip kalnuose, ištikus nelaimei, atsikrenda malūnsparnis ir nukle-

lia. Tačiau seni malūnsparniai nerizikuoja kilti aukščiau nei 4.000 m. – dėl išretėjusio oro jie gali neišsilaikyti ir sudužti. Nežinau, kokie kinų reikalai su šia technika“, – sako p. Zigmantas.

Mirties zona

Įkopę į viršūnę alpinistai paprastai palieka ten raštelį – kas tokie ir kada čia įkėlė koją, užrašo viršukalnės pavadinimą. „Jis neoficialus, bet tarp alpinistų pavadinimai yra tik pripažinimo reikalas“, – aiškina pašnekovas.

Jis pasakoja, kad ilgiau nei porą valandų viršūnėje užsibūti neketina – ir tai, jei geras oras.

„Iškeliame vėliavą ir – viso gero. Mums viršūnė įkopta tada, kai nusileidžiame. Euforiją užgožia mintys, kad reikia lipti žemyn, o tai kur kas pavojingiau. Leistis šiaip sunkiau. Be to, atgal keliauji išvargę“, – teigia p. Zigmantas.

Anot jo, 6.500 m aukštis yra riba, kur prasideda vadinamoji mirties zona. „Žmogaus organizmas neatsinaujina. Toje zonoje geriau ilgai nebūti, stengsimės, kad joje netektų nakvoti. Apskritai dideliame aukštyje beveik negyja žaizdos. Antibiotikai irgi beveik neveikia. Jei tik sušlubuoja sveikata, vienintelis vaistas – leistis žemyn, ir kuo greičiau“, – patirtimi dalijasi p. Zigmantas.